

1. NOVEMBER

Gud kan forvandle mangel til overflod, slik Jesus lot litt fisk og brød strekke til så alle ble mette. Inntil i dag har Gud latt lite bli rikelig – for hvem? Disiplene dengang fikk ikke lov til å fortære fiskene og brødet alene. Den måtte utdeles til alle de andre. Mens de gav bort, ble brød og fisk tilstrekkelig, og alle ble mette, også disiplene. Så gi, og du skal få. Men overlat først det du har, i Guds hånd slik disiplene dengang gav brødet i Jesu hånd. Da blir det lille som du gir ham i fortrolighet og kjærlighet, forøket i hans velsignende hender, for så sier Herren: «Mel krukken skal ikke bli tom, og oljekruset ikke fattes olje.» (1. Kongebok 17, 14). Slik skal du handle også i nødstider.

2. NOVEMBER

Lignelsen om den fortapte sønn sier oss: Gud spør etter deg. For ham er du verdifull og dyrebar. Han ser etter deg, om du vender om til ham. Han lytter etter din stemme. Han venter på din hånd som legger seg i hans faderhånd. Han vil hjelpe deg. Kommer du?

3. NOVEMBER

Gud legger et tungt kors på deg. Du ønsker du kunne ryste den tunge byrden av deg. Du skal vite at bare den hovmodige gjør det. Han mener at han ikke trenger denne byrden. Men den som er ydmyk, vet hvor mye han trenger tukt, hvor godt og nyttig korset er for ham. Du har valget. Ditt kors kan tyngde deg når du ikke vil bøye deg under det. Men det kan også bli lett, bring salighet når du lovpriser den velsignelse ditt kors bringer deg. Din Herre har gitt deg det til salighet.

4. NOVEMBER

Du ser ikke lenger noen løsning på dine vanskeligheter. Men ingen nød er ennå blitt vendt, og ingen har nådd sitt mål gjennom motløshet. Tro derfor at Gud har en løsning for deg. Håpet har hittil alltid overvunnet vanskelighetene.

5. NOVEMBER

Bad du en bønn i dag morges? Du sier kanskje: Jeg kan ikke be. Det er ingen hjelp i å be. Gud hører meg så allikevel ikke. Jeg er for ond. Du tar feil, han hører! Når vi vil ringe til noen, gjelder det å velge rett nummer. Slik må du begynne med den bønne som er forutsetningen for alle bønner og alltid når Guds hjerte. Bekjenn for ham hvor ynkelig og syndig du er, hvor du har sviktet, hva du i den senere tid har hopet opp av synder, hva som har kastet skygge over hele livet ditt. Si Gud hvem du er, og hvordan det står til med deg.

Men mann deg også opp til en radikal bekjennelse hos en sjelesørger. Synd og skyld må bringes fram i lyset, må bekjennes. Da vil du få erfare tilgivelse, forløsning, befrielse. Gud, som elsker deg og ikke kan se på at du er ulykkelig, venter på deg at du skal komme. De som bekjenner sine synder, slutter han inn i sine armer. Deres bønner blir hørt, for ingen uoppgjort skyld står lenger mellom dem og Gud.

6. NOVEMBER

Tider med nød og tukt er forberedelsestider og derfor ikke evigvarende. Allerede her på jorden følger tider med glede og latter. Dette er et pant på at vi etter dette livet med forberedelser av mange slag skal få være i Guds rike i evighet - fylt av jubel og lovsang. La oss leve opp til det!

7. NOVEMBER

Når er du sterk? Når du stoler på Gud. Men du er svak når du tviler på ham. Så vær modig i tro, da faller hindringene. Tenk stort om Guds makt og kjærlighet, så vil du få erfare mye av hans hjelp og kjærlighet. Bare den er forlatt av Gud som ikke forlater seg på ham.

8. NOVEMBER

Du mener at alt er tapt hvis en atom-krig med all sin skrekk og gru bryter løs. Men kjærligheten vet alltid råd så langt som dens makt til å hjelpe når. Gud, vår far, elsker oss slik intet menneske kan elske oss, og han har fremdeles makt når intet menneske kan hjelpe lenger. Altså har han alltid en løsning på dine problemer. Så se hen til hjelpen. Den kommer sikkert.

9. NOVEMBER

Pris ham lykkelig som i sannhet er blitt Guds barn gjennom Jesus Kristus. Han blir spart for den største nød, tvilens nød: om Guds vilje virkelig er kjærlighet når han må straffe hardt? Barn er visse på at også fars straff er uttrykk for kjærlighet. De merker denne kjærligheten på hvor bedrøvet han er over det onde vi gjør. La deg ydmyke, for at du kan bli liten som et barn, så kan du hvile i Guds vilje -- også når du tuktes. Da blir den deg til legedom.

10. NOVEMBER

Den som vanskelig kan tro på Guds forbarmende kjærlighet, bør huske på at Gud der oppe vil lønne oss for selv det minste, selv om han i virkeligheten ikke har noe å lønne oss for. Hvordan skulle det gå oss hvis Gud ville veie våre handlinger? Hvis han la våre synder og svikt i den ene vektskålen og det gode vi har sådd i kjærlighet til ham, i den andre, ville skålen med syndene tippe dypt ned. Og dog lønner og gjengjelder han oss for det minste beger vann som vi har gitt vår bror. (Mark. 9,41). Dette hjelper oss til å tro når vi konfronteres med alle våre synder og svikt, at Gud ikke handler med oss etter våre synder, men etter sin store barmhjertighet.

11. NOVEMBER

Du sier at Gud står deg imot, alt mislykkes for deg. Men akkurat nå har Guds kjærlighet store ting fore med deg. Nå vil han få «hoften din av ledd», sette sitt merke på deg, som han engang gjorde med Jakob, (1 Mos. 32, 25 og 28), for at du som en benådet kan gå solen i møte i en ny, strålende morgen.

12. NOVEMBER

Gud, vår far, vil ha sine barn hos seg. Derfor sender han oss mange slags vanskeligheter og slag av skjebnen for å hente oss hjem. Men som oftest vil vi ikke ha disse bud om hans hjem søkelse, blir sinte og trassige. Og enda undres vi over at vi ikke får Guds kjærlighet og hjelp og ikke oppnår de etterlengtede gaver, vi tror at han er langt borte. La oss høre Guds kjærlige stemme i enhver vanskelighet som møter oss gjennom forhold eller mennesker. Han roper: Vend om, kom hjem! Gjør så alvor av omvendelsen. Guds fader-kjærlighet lenges etter oss, etter å trekke oss inn i samfunn med seg. Han vil gjøre oss lykkelige i denne nære forening med Gud. Dette er vi skapt og frelst til av Jesus Kristus. Så ta imot prøvelsene som han sender.

13. NOVEMBER

Du synes å merke at midnattstimen er nær. Det blir stadig mørkere på jorden. Brannfakler fra krig og kristenforfølgelser flammer opp. Demoniske makter raser over jorden og puster liv til synd og lovløshet. Du blir redd. Men Herren roper til deg: Frykt ikke, bare tro! Engang gikk Guds folk i tro over Det røde hav som over tørt land. I tro vil også du gå gjennom denne tids bølger som over tørt land. I tro vil da også du få erfare underet som skjer ved ham som er den samme i går og i dag, ja, til evig tid.

14. NOVEMBER

Du må ikke regne med dine krefter og dine evner – de strekker så allikevel ikke til. Du må regne med Gud. Hans evner og hans krefter strekker alltid til for deg. I sin kjærlighet og allmakt har han akkurat så mye kraft og hjelp beredt for deg som du trenger.

15. NOVEMBER

Hvis vi er nedtrykt, har vanskeligheter og anfektelser, gjelder i full monn dette ropet: Gled dere! Du må pleie gleden og øve deg i den. Ja, vi må øve oss i gleden. Gud oppfordrer oss til dette, for han vet: Mismot og tungsinn gjør oss svake. Men vår himmelske far vil gjøre oss sterke, for glede i Herren er deres styrke. (Nehemias 8, 10). Så gled deg i Herren. Begynn med å takke for Guds faderkjærlighet som sørger for fuglene under himmelen -- hvor mye mer da for deg. Takk for at han elsker deg som sitt barn, og at han tilgir deg for Jesu lidelsers skyld. Da vil gleden fylle ditt hjerte. Denne gleden kan aldri bli tatt fra deg fordi den bygger på Gud selv, og han er evig. Da blir du sterk og vinner seier.

16. NOVEMBER

Gud står de store og hovmodige imot. Med sin storhet står de i veien for Guds storhet og hans gjerning. Bli derfor som barn. Gud, vår far, elsker de små. Han bøyer seg ned til dem. Han elsker de fattige, de svake, de udyktige. Og de han elsker, er i hans favn. Når du vet dette, så la det være nok for deg - hvis du hører til de små svake og ringe.

17. NOVEMBER

Vi er ikke i hendene på krigerske ledere og makter. Vi er i Guds, vår fars, hender. Han alene rår over krig og fred. Og det er overlatt til oss å vende Guds hånd som er utrakt til dom – hvis vi bønnfaller og ber, hvis vi angrer og omvender oss. Men hvem tar dette tilbudet alvorlig? Hvem kjøper den beleilige tid? Gud, vår far, venter på forbedere som kan bevege hans hjerte og hender, slik at han enda engang kunne få skjenke oss og vårt folk nåde.

18. NOVEMBER

Du har kanskje bedt din himmelske far meget intenst om noe, og har ikke merket at han har hørt deg. Enn om hindringen ligger hos deg? Hos Gud, vår far, kan den ikke ligge, for det er hans glede å gi oss gaver. Betingelsen for bønnehørelse er at vi lever i barneforhold til ham, at vi går Guds veier, lyder hans bud og gjør det han ønsker. Er vi lydige mot Gud og tillitsfulle barn, så viser han seg i alt som vår far.

19. NOVEMBER

Hvorfor taler vår himmelske far så mye om å belønne? Belønning er kjærlighetens glade budskap. Kjærligheten må alltid gi og belønne, selv om det finnes svært lite å takke for. Gud selv gjør dette på en overveldende måte. Derfor oppfordrer Jesus oss til å ha en slik holdning mot alle som er om oss, når han sier: «Dere skal være fullkomne, likesom deres himmelske far er fullkommen.» (Matt. 5, 48).

20. NOVEMBER

Guds kjærlighet er nøktern som hos en virkelig far. Ubønnhørlig går han våre svakheter etter i sømmene. Kjærligheten kan være hard når vårt stenhjerte trenger en hammer. Den kan være hard fordi sann kjærlighet ikke slår seg til ro før det elskede barn er blitt snill. Se etter Guds kjærlighet bak hans tuktt. Det vil gjøre det lettere å ta imot slagene. Ikke vegre deg hvis hans hånd vil forme ditt stenhjerte med sitt eget verktøy. Kanskje er dette verktøyet dine medmennesker som plager deg. Du vanskeliggjør hans arbeid og forlenger det når du gjør motstand -- til skade og bekymring for deg selv. Si ja til den tukten som du trenger for å komme til målet. Da hjelper du til så hans kjærlighet hurtig kan nå sitt mål med deg.

21. NOVEMBER

Guds faderhjerte gleder seg over et barn som i tro sier til sin himmelske far – før han er blitt bønnehørt: Jeg vet at du vil hjelpe meg. Jeg takker deg for at jeg kan regne med din hjelp. Tal slik, da vil du være sikker på at din himmelske far ikke skuffer en slik tillit.

22. NOVEMBER

Du har anfektelser. Det er vanskelig for deg å tro på Guds kjærlighet. – Det var den fortapte sønn som kjente sin fars hjerte og kunne tro på hans overveldende kjærlighet. (Luk. 15, 11-32). Hvorfor? Hans anger, hans tårer og bekjennelse av at han hadde syndet, åpnet hans øyne, så han kunne se hvem den himmelske far er, nemlig bare kjærlighet. Dette er også veien for deg til å lære Guds kjærlige faderhjerte å kjenne. På angerens vei vil dine anfektelser vike.

23. NOVEMBER

Vår bekymring er et tegn på hvor store vi er i egne øyne. Vi mener at alt avhenger av oss, at vi selv må ta fatt på å ordne opp i alle ting og løse vanskelighetene. Den derimot som er forankret i sin himmelske far, regner som et virkelig barn ikke med egne midler, men med sin fars makt og dyktighet. Den som regner slik, er sorgløs.

24. NOVEMBER

Gud legger byrder på deg i ditt liv og i ditt arbeid. Så tro at han også tar ansvaret for å gi deg så mye kraft og utrustning som du trenger. Han er ingen hard herre som fordrer mer av deg enn han gir deg i utrustning og hjelp. Han har tenkt nøye gjennom hvor mye hjelp du trenger i din situasjon, med din styrke og dyktighet. Han har alt hjelpen klar. Bare den får ingen hjelp som sier i sitt hjerte: Du er en hard herre! Han utelukker seg selv fra Guds hjelp ved sin vantro, murring og sine trassige krav.

25. NOVEMBER Fra den gode Gud kommer det vi har og det vi opplever, for han styrer alt med sin hånd. Den som har lært å ta av Guds hånd, er stille i enhver vanskelighet og nød. Han vet at Guds velgjørende hånd kjærlig fører ham på de tyngste veier, og at Guds sterke arm vil bære ham.

26. NOVEMBER

Gud fører deg inn i håpløse situasjoner for at du skal lære å tro. Hvis du ser hans hjelp, finnes det ingen mulighet for å tro. Tro kan jeg bare når det ikke er noe å se. Derfor tro, tro om igjen! Hold ut i tro, og timen da du kan se, vil komme. «Ingen av dem som bier på deg, blir til skamme.» (Salme 25,3).

27. NOVEMBER

Når den truende verdenssituasjonen vil legge beslag på alle dine tanker, roper Herren til deg: Se ikke på fordervelsen, men på din kommende Herre og hans rike som nå er nær og vil hente deg hjem. Gud sier ikke: De som ser mot den kommende krig og gru, vil jeg styrke. Hans ord lover: «De som ser opp til ham, stråler av glede.» (Salme 34,6). Så se hen til Gud, din far, som elsker deg og lover deg å være til stede med sin hjelp i den største nød.

28. NOVEMBER

Du føler deg utilfreds. Det kan ikke være etter Guds vilje. For Gud, som elsker sine skapninger og barn, har tenkt seg at de skal være tilfredse og lykkelige. Han viser deg en vei som ganske sikkert fører deg til tilfredshet. Først spør han deg: Hva kommer utilfredsheten av? Du kjenner ordtaket: Mye vil ha mer. Jo mer man vil ha for seg selv, desto mer utilfreds blir man. Det er en lov. Men jo mer man gir Gud av tid, krefter, kjærlighet, ære – desto mer tilfreds blir man. Det er veien som Jesus Kristus har oppfordret oss til å gå: «Den som mister sitt liv for min skyld, skal finne det.» (Matt. 10,39). Når du begynner å gi istedenfor å stille krav til Gud og mennesker, vil du oppleve hvordan Guds kjærlige hensikt med deg blir til virkelighet. Gjør etter dette. Da overvinner du din utilfredshet, og glede og lykke fyller deg.

29. NOVEMBER

Gud er far for de små og ringe. Gjennom dem utretter han de største ting. Streb etter å bli liten, da vil du bli brukt til store ting av ham.

30. NOVEMBER

Hva Jesus vant for oss gjennom sitt offer på Golgata, kan ikke uttrykkes med ord. Der kjøpte han oss barnekår. Dermed har han befri oss fra slaveri og lovtrelldom. Og han har lært oss å være fri og naturlige i barnlig tillit til Guds faderkjærlighet. Den som lever i kjærlighet til sin far, befries fra all lovtrelldom, krampaktighet, smålighet og gledesløshet.

La Gud elske deg, og elsk ham igjen. Som Guds barn blir du da glad, og hans Ånd vil lede deg i alt. Gjennom slik forløst, ubekymret, barnlig glede vil du da lokke mange hjem til din himmelske far, for intet utøver en slik betvingende makt på andre som det sanne barnesinn hos et frigjort og lykkelig menneske.
